

- правах рукопису. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії. Київський національний університет технологій та дизайну. Київ, 2021. URL: https://knutd.edu.ua/files/science/razovi-vcheni-rady/Svyatetskiy_disertation.pdf
4. Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text>
 5. Тимченко Д. О. Проблеми створення інноваційної екосистеми в Україні // Д. О. Тимченко. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ»*. Серія: Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проектами. 2020. № 2. URL: http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPI-Press/46628/1/vestnik_KhPI_2020_2_Tymchenko_Problemy.pdf

Рижаківа В.І.

ВПЛИВ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА ПЕРЕБІГ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТРЕСУ У РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ

Людина вимушена переживати стан напруги й занепокоєння кожного дня, проте головна проблема полягає у значній індивідуальній різноманітності причин та форм перебігу психологічного стресу. Зважаючи на дані аналізу наукових джерел, можна говорити про те, що можливість протидії цьому стресу опосередкована явищем емоційного інтелекту. При цьому, розуміючи, що етапом певних свідомих проявів становлення емоційного інтелекту є ранній юнацький вік, початок відповідних досліджень в цій сфері буде доцільним саме у даний період. Загалом, дослідження у сфері вивчення емоційного інтелекту наразі знаходяться у стані активного розвитку. Головним здобутком цих робіт є відкриття того, що саме на базі емоційного інтелекту здійснюється можливість успішної саморегуляції, самодослідження, а найголовніше – інтеграції і адаптації індивіда у соціумі. Варто зауважити, що наразі не існує єдиного загальноприйнятого визначення поняття емоційного

інтелекту. Якщо все ж таки спробувати звести цей термін до певного узагальненого твердження, то можна його визначити, як складне психічне об'єднання когнітивних та інших особистісних якостей, що покликані регулювати та інтерпретувати власні емоції й емоції інших людей з метою адаптації до різних життєвих обставин. Незважаючи на активне дослідження емоційного інтелекту, надзвичайно дискусійними залишаються питання переваг володіння цим видом інтелекту, аспекти його структурних складових та сензитивний період розвитку. Аналіз наукових джерел також свідчить про недостатню розробленість теми кореляції між рівнем сформованості емоційного інтелекту та рівнем психологічного стресу у період ранньої юності.

Не менш актуальним проблемним питанням є дослідження стресу. Традиційно його поділяють на фізіологічний (мобілізуюча реакція, що виникає внаслідок впливу стресогенних зовнішніх факторів) та психологічний (особливий психічний стан, що проявляється у неспецифічних системних змінах активностей у психіці індивіда, виражаючи її організацію та мобілізацію у відповідь на впливи значимих екстремальних факторів психогенної природи) стрес. При цьому, особливості вираження психологічного стресу обумовлені суб'єктивною значимістю ситуації для індивіда, інтелектуальними процесами та особистісними якостями індивіда. Специфіка цього виду стресу також виявляється у формах його прояву, можливості виникати самотійно, «дистанційно» (вплив «вірогідної загрози») та інтенсивності «заданих» ним порушень. До підвидів психологічного стресу наразі стали відносити професійний, сімейний, організаційний, інформаційний та інші види стресу.

Аналізуючи наукову літературу, можна припустити, що на базі високих показників рівня розвитку емоційного інтелекту у єдності з когнітивними процесами психіки індивід стає здатним чітко визначати

суб'єктивну «систему значимих впливів» у житті, порушення стабільності якої у майбутньому може призвести до розвитку психологічного стресу, а також – встановлювати позитивні стосунки з оточенням та регулювати свій емоційний стан. Всі ці характеристики створюють можливість передбачати та зменшувати кількість «екстремально важливих» явищ у житті, а також проживати явище психологічного стресу з меншою інтенсивністю та можливістю продуктивно адаптуватися до нього через вибір оптимальної копінг-стратегії і загальної ефективної копінг-поведінки. Низький же рівень розвитку емоційного інтелекту буде сприяти дезадаптації індивіда у соціумі через неможливість ефективної взаємодії з оточенням, а також загострюватиме силу та частоту перебігу психологічного стресу.

Враховуючи вищезгадане, дослідження зв'язку між рівнем розвитку емоційного інтелекту та психологічного стресу в ранньому юнацькому віці видається цікавим та актуальним. Нами проводилося відповідне дослідження серед учнів 10-го класу на базі таких методик: тест емоційного інтелекту Н. Холла (адаптація Е. П. Ільїна), тест «Шкала психологічного стресу PSM-25» Лемура-Тесье-Філліон (адаптація Н. Є. Водоп'янової) та розробленого нами особистісного опитувальника щодо діагностики рівня сформованості емоційного інтелекту і рівня психологічного стресу. Вибірка досліджуваних складала 20 осіб, з яких 13 – дівчата та 7 – хлопці, віком 15-17 років. Проаналізувавши всі отримані показники на базі досліджуваної вибірки, можемо констатувати, що було підтверджено гіпотезу даного дослідження про те, що рівень розвитку емоційного інтелекту впливає на рівень розвитку психологічного стресу у віці ранньої юності, а саме – у людей з високим рівнем розвитку емоційного інтелекту виражений низький рівень психологічного стресу, з середнім рівнем розвитку емоційного інтелекту – низький рівень психологічного стресу та із низьким рівнем розвитку емоційного інтелекту – середній рівень психологічного стресу.

Таким чином, можна стверджувати, що, на нашу думку, наукові розробки у сфері вивчення емоційного інтелекту та психологічного стресу, а також зв'язків між ними з метою формування комплексних уявлень про ці поняття й максимального уникнення або послаблення проблеми інтенсивного і частого переживання явища психологічного стресу, особливо у віці ранньої юності, є вельми необхідними та перспективними.

Рябець І. В., Вандьо О. В.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ПЕРСОНАЛЬНОГО БРЕНДУ БЛОГЕРА

Вступ. У сучасному перенасиченому інформацією світі, особистий бренд вважають методом досягнення маркетингових цілей та формування образу для певної аудиторії. Феномен блогерства переріс поняття «культурного» явища, і став «комерційним». Оскільки особистий бренд – це категорія, що належить до низки сфер людської діяльності: PR, маркетингу, психології та т. і. Тому на думку Н. Левчук, керівниці Google Marketing Solutions у Центральній та Східній Європі, «Люди, які розвивають персональний бренд представники найрізноманітніших професій...Однак є те, що їх об'єднує – вони працюють з продуктами, тобто з тим, що пропонують клієнтам, і персональним брендом» [1]. Розглядаючи персональний бренд як продукт, можливо використовувати до нього закони маркетингу. Тобто: формулювання цілей, визначення задач, аналіз аудиторії, вибудовування комунікації з цільовими групами громадськості, визначення каналів просування.

Виклад основного матеріалу. Наразі активно продовжує розвиватися інфлюенс-маркетинг. особистого бренду блогера. Задля конкретизації можливостей використання соціальних мереж для створення іміджу блогера, впізнаваності та довіри до конкретної особистості (блогера) є необхідним дослідження певного сегменту блогерів та